

**UCHWAŁA NR XLIII/484/13
RADY MIASTA ZGIERZA**

z dnia 28 listopada 2013 r.

w sprawie rozpatrzenia wezwania do usunięcia naruszenia prawa w związku z uchwałą Nr XXXIV/367/13 Rady Miasta Zgierza z dnia 26 marca 2013 r. w sprawie wprowadzenia Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt Gminy Miasto Zgierz

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 oraz art. 101 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594, poz. 645), **Rada Miasta Zgierza**

uchwala, co następuje:

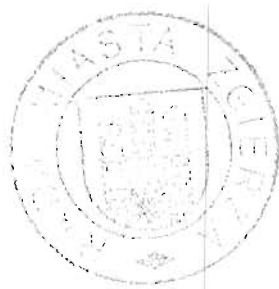
§ 1. 1. Rada Miasta Zgierza odmawia uwzględnienia wezwania Stowarzyszenia Obrona Zwierząt z dnia 6 listopada 2013 roku do usunięcia naruszenia prawa w związku z uchwałą Nr XXXIV/367/13 Rady Miasta Zgierza z dnia 26 marca 2013 r. w sprawie wprowadzenia Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt Gminy Miasto Zgierz.

2. Wezwanie jest niezasadne z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu do przedmiotowej uchwały, które stanowi jej integralną część.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miasta Zgierza, zobowiązując go do przekazania Wzywającemu niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

§ 4. Uchwała podlega ogłoszeniu na tablicy ogłoszeń Rady Miasta Zgierza przez okres 14 dni.

Przewodniczący Rady Miasta Zgierza

Jarosław Komorowski
Jarosław Komorowski

UZASADNIENIE

W dniu 6 listopada 2013 r. Stowarzyszenie Obrona Zwierząt wezwało Radę Miasta Zgierza do usunięcia naruszenia prawa w zakresie uchwały Nr XXXIV/367/13 Rady Miasta Zgierza z dnia 26 marca 2013 r. w sprawie wprowadzenia Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt Gminy Miasto Zgierz.

Uwagi przedstawione w uzasadnieniu uznaje się za bezzasadne, tj.:

Uwaga dotycząca § 4 Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt Gminy Miasto Zgierz, stanowiącego załącznik do uchwały Nr XXXIV/367/13 Rady Miasta Zgierza z dnia 26 marca 2013 roku, nie jest zasadna. Ustawa o ochronie zwierząt nie daje możliwości sprecyzowania zakresu działań, natomiast sam zapis § 4 nie jest sprzeczny z przepisami ustawy. Wzywający nie wskazuje w jaki sposób miałyby nastąpić naruszenie prawa własności mieszkańców Gminy.

Uwaga dotycząca § 7, § 8 ust. 1 i § 9, nie jest zasadna. Program bazuje na ustawowej definicji zwierząt bezdomnych, zawartej w art. 4 pkt 16, zgodnie z którym "zwierzęta bezdomne" - rozumie się przez to zwierzęta domowe lub gospodarskie, które uciekły, zabłąkały się lub zostały porzucone przez człowieka, a nie ma możliwości ustalenia ich właściciela lub innej osoby, pod której opieką trwale dotąd pozostawały. Ponadto uwaga nie jest sformułowana w sposób jasny i zrozumiały. Gmina ma obowiązek podjęcia czynności zmierzających do ustalenia właściciela zwierzęcia. W myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie rzeczy znalezionych (Dz. U. Nr 22, poz. 141 z późn. zm.) organami właściwymi do odbierania zawiadomienia o znalezieniu rzeczy zgubionych, jeżeli znalazca nie wie, kto jest uprawniony do odbioru rzeczy, albo jeżeli nie zna miejsca zamieszkania osoby uprawnionej, są rejonowe organy rządowej administracji ogólnej właściwe miejscowo dla terenu, na którym znaleziono rzecz, zwane dalej organami przechowującymi. Organy te są również właściwe do przechowywania rzeczy znalezionych oraz do poszukiwania osób uprawnionych do ich odbioru (§ 1 rozporządzenia). Odebranie zawiadomienia o znalezieniu rzeczy oraz przyjęcie oddanej rzeczy powinno być stwierdzone w wydanym znalazcy poświadczeniu, w którym należy wymienić imię, nazwisko i adres znalazcy oraz dokładnie określić znaną rzecz, czas i miejsce znalezienia. Jeżeli znalazca żąda znaleźnego, należy uczynić o tym wzmiankę w poświadczeniu. Organ wydający poświadczenie zatrzymuje jego odpis podpisany przez znalazcę (§ 5 rozporządzenia). Organy przechowujące są obowiązane umieścić w swej siedzibie na widocznym miejscu tablicę informującą o godzinach urzędowania komórki organizacyjnej powołanej do przyjmowania i przechowywania rzeczy znalezionych oraz udzielać wyjaśnień osobom zgłaszającym swe prawa (§ 7 rozporządzenia). Organ przechowujący powinien podjąć poszukiwania osoby uprawnionej do odbioru rzeczy, jeżeli rzecz ta ma znaczną wartość albo jeżeli jest to potrzebne ze względu na jej właściwości lub okoliczności, w jakich została znaleziona. W razie potrzeby organ przechowujący dokona ogłoszeń w miejscowej prasie. Jeżeli nazwisko i miejsce zamieszkania osoby uprawnionej do odbioru rzeczy zostaną ustalone, organ przechowujący wezwie niezwłocznie tę osobę do odbioru rzeczy pod rygorem skutków przewidzianych w art. 187 k.c. Gmina działa zatem z urzędu.

Niezrozumiały jest zarzut uznawania za bezdomne zwierzęcia, które ma właściciela – z chwilą odnalezienia właściciela, gmina ma podstawę by stwierdzić, że zwierzę nie jest bezdomne.

Niezrozumiały jest także zarzut uregulowania kwestii zwierząt, które utraciły właściciela. W Programie, intencją gminy było w miarę możliwości całościowe uregulowanie sytuacji zwierząt. Pominięcie problemu zwierząt, które utraciły właściciela byłoby niezasadne.

Uwaga do § 8 ust. 2, nie jest zasadna. Celem wprowadzenia tego przepisu było ograniczenie bezdomności zwierząt. Gmina nie odmawia opieki zwierzętom porzuconym. Przepis ten dotyczy sytuacji, gdy konkretna osoba przyprowadza zwierzę lub zgłasza, że zwierzę się błąka. Chodzi o stworzenie pewnego utrudnienia w wyzbywaniu się zwierząt. Przepis ten w żaden sposób nie koliduje z przepisami karnymi materialnymi ani przepisami kodeksu postępowania karnego, czy postępowania w sprawach o wykroczenia.

Uwaga do § 10. nie jest zasadna. Celem przepisu jest np. zapobieżenie sytuacji, w której sam właściciel w celu uniknięcia sankcji występuje o adopcję własnego zwierzęcia, albo sytuacji, w której adopcja zwierzęcia następuje przed upływem 14 dni. Ponadto Gmina ma obowiązek ustalenia, czy zwierzę jest bezdomne, a nadto musi upłynąć termin przewidziany w art. 125 kodeksu wykroczeń przewidziany na poszukiwanie właściciela zwierzęcia. Zgodnie z treścią art. 181 w zw. z art. 183 kodeksu cywilnego własność ruchomej rzeczy niczyjej nabywa się przez jej objęcie w posiadanie samoistne. Jednakże aby przedmiotowe nabycie nastąpiło muszą być spełnione przesłanki – zatem rzecz (zwierzę) musi być niczyje.

Uwaga do § 12 ust. 2. nie jest zasadna. Ustawa o ochronie zwierząt nie pozwala na takie doprecyzowanie. Kwestie związane z transportem zwierząt określają stosowne przepisy - rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań oraz zmieniającym dyrektywy 64/432/EWG i 93/119/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1255/97 (Dz. Urz. UE L 3 z 5.01.2005. str. 1), oraz rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 9 sierpnia 2004 r. w sprawie warunków i trybu potwierdzania kwalifikacji kierowców i konwojentów zatrudnionych przy transporcie zwierząt (Dz. U. z dnia 26 sierpnia 2004 r.). Nie ma potrzeby, aby Program szczegółowo te kwestie precyzował.

Uwaga do § 13 pkt 3. nie jest zasadna. Ta regulacja ma związek z § 18 Programu. Istnieją bowiem sytuacje, w których zwierzę musi być poddane kwarantannie. Przepis ten jest podstawą do przekazania zwierzęcia do miejsca kwarantanny. Jest on zgodny z pkt 4 ust. 2 § 5 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 26 sierpnia 1998 r. w sprawie zasad i warunków wylapywania bezdomnych zwierząt (Dz. U. z dnia 5 września 1998 r.). „Wskazanie miejsca przetrzymywania wylapanych zwierząt przed przewiezieniem do schroniska” obejmuje bowiem zarówno miejsca czasowego przetrzymywania, jak i kwarantanny.

Uwaga do § 15 nie jest zasadna. Powoływane orzeczenie NSA o sygn. akt II OSK 1667/11 odnosi się do innego stanu faktycznego- mianowicie w uchwale wskazano adres schroniska nieistniejącego. Natomiast § 15 odpowiada wymogom § 3 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 26 sierpnia 1998 r. w sprawie zasad i warunków wylapywania bezdomnych zwierząt (Dz. U. z dnia 5 września 1998 r.), albowiem wskazuje adres schroniska.

Uwaga do §16 ust. 4. nie jest zasadna. Zgodnie z treścią art. 181 w zw. z art. 183 kodeksu cywilnego, własność ruchomej rzeczy niczyjej (zwierzęcia), nabywa się przez jej objęcie w posiadanie samoistne. Zatem gmina staje się właścicielką zwierząt bezdomnych. System oznaczeń ułatwia identyfikację zwierzęcia i kontrolowanie - śledzenie jego losów. Uzasadnione jest zatem wpisywanie Gminy jako właściciela.

Uwagi do § 18 ust. 2, § 24, § 25 ust. 1 i § 30, nie są zasadne. Zgodnie z art. 183 § 2 k. c. przepisy o rzeczach znalezionych stosuje się odpowiednio do rzeczy porzuconych bez zamiaru wyzbycia się własności, jak również do zwierząt, które zabłąkały się lub uciekły.

Odnosnie prawa zatrzymania – dopuszczalność jego stosowania wynika z § 9 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie rzeczy znalezionych (Dz. U. Nr 22, poz. 141 z późn. zm.), zgodnie z którym rzecz nie może być wydana przed zaplaceniem tych kosztów.

Odnosnie opłat natomiast – § 9 ust. 1 stanowi, iż:

1. Koszty przechowywania i sprzedaży rzeczy oraz utrzymania jej w należyтым stanie, a także koszty poszukiwań, do wysokości wartości rzeczy w dniu odbioru, obciążają uprawnionego do odbioru.
 2. Rzecz nie może być wydana przed zaplaceniem tych kosztów.
 3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w wypadku, gdy rzecz znaleziona stała się własnością znalazcy.
- Istnieje zatem podstawa do żądania opłat określonych w § 24.

Uwaga do § 26 ust. 1 jest nieuzasadniona. Okres karencji wynika z art. 125 kodeksu wykroczeń. Jest to dwutygodniowy termin przewidziany na poszukiwanie właściciela zwierzęcia.

Uwaga do § 27 ust. 3 jest nieuzasadniona. Uchwała nie wprowadza rozróżnienia pojęć „adopcji” oraz „wywozu w celu adopcji”. Jest to nadinterpretacja wzywającego do naruszenia prawa. Przepis zapobiega niekontrolowanemu wywozowi zwierząt poza kraje UE.

Uwaga do § 28 ust. 1 pkt 4 jest nieuzasadniona. Ogólne ujęcie punktu 4 wynika z tego względu, że wywóz zwierzęcia może nastąpić w różnych sytuacjach – tzn. w zależności od ilości wywożonych zwierząt potrzebne są inne dokumenty. Kwestie te reguluje ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu

chorób zakaźnych zwierząt (Dz.U.2008.213.1342) oraz rozporządzenie (WE) nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie wymogów dotyczących zdrowia zwierząt, stosowanych do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym i zmieniające Dyrektywę Rady 92/65/EWG (Dz.Urz. WF L 146 2003. s. 1-9).

Uwaga do § 5 ust. 1 jest nieuzasadniona. Są to dwa różne pojęcia. Określenia te wynikają z przepisów prawa. Stały charakter wylapywania dotyczy systemu wylapywania – następuje ono w systemie ciągłym, a nie w konkretnych godzinach. Nie wpływa to w żaden sposób na fakt, iż akcje miesięczne są limitowane.

Uwaga zawarta w części III uzasadnienia nie jest zasadna, gdyż powtórzenie zapisów ustawowych nie powoduje ich nieważności. Uchwała podlegała kontroli Wojewody, nie wniesiono do niej żadnych uwag.

Eventualne uwzględnienie uwag do § 19 i § 21 ust. 2 zostanie rozważone przy podejmowaniu uchwały w przedmiocie przyjęcia Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt Gminy Miasto Żgierz w roku 2014.